

Sygn. akt VI P 492/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: starszy protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2017 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa M. R. (1)

przeciwko (...)w W.

o sprostowanie świadectwa pracy

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powódki M. R. (1) na rzecz pozwanego (...) w W. kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. koszty procesu – wydatki w sprawie przejmuje na rachunek Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie.

Sygn. akt VI P 492/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 czerwca 2013 roku (data na kopercie) powódka M. R. (1) wniosła o sprostowanie świadectwa pracy poprzez zamieszczenie w nim informacji o wykonywaniu przez nią pracy w szczególnych warunkach polegającej na wykonywaniu czynności dezynfektora w okresie od 1 kwietnia 1998 roku do 31 maja 2013 roku w ramach pracy na stanowisku salowej w okresie od 1 kwietnia 1998 roku do 30 września 2001 roku w na stanowisku dezynfektora w okresie od 1 października 2001 roku do 31 maja 2013 roku w Centralnej Sterylizatorni. Jako pozwanego powódka wskazała swojego pracodawcę – (...) w W..

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że była zatrudniona u pozwanego od 1 czerwca 1994 roku do 31 maja 2013 roku na stanowisku salowej. W rzeczywistości jednak wykonywała ona od 1 kwietnia 1998 roku pracę dezynfektora w Sterylizacji aż do rozwiązania umowy o pracę. Powódka dodała, że praca dezynfektora była pracą w warunkach szczególnych, przy obsłudze sterylizatorów, gdzie występują czynniki szkodliwe dla zdrowia i warunki uciążliwe, a powódka w wyniku tej pracy poniosła uszczerbek na zdrowiu.

Pismem procesowym z dnia 3 lutego 2014 roku powódka ostatecznie sprecyzowała roszczenie wnosząc o sprostowanie wydanego jej świadectwa pracy poprzez wykreślenie w jego pkt 4 ppkt 8 słów „nie dotyczy” i wpisanie w tym miejscu:

„- od 01.04.1998r. do 30.09.2001r. pracownik ekipy dezynfekcyjnej – stanowisko salowa;

- od 01.10.2001r. do 31.05.2013r. pracownik ekipy dezynfekcyjnej – stanowisko dezynfektor”.

(pozew – k. 1 – 5, pismo procesowe z dnia 03.02.2014r. – k. 149 – 149 verte)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Uzasadniając swoje stanowisko wskazywał, że powódka po jej przeniesieniu od dnia 1 kwietnia 1998 roku do Sterylizacji dalej wykonywała obowiązki salowej, nie wykonywała ona żadnych obowiązków dezynfektora, gdyż wówczas u pozwanego nie było nawet takiego stanowiska. Ponadto pozwany dodał, że praca wykonywana przez powódkę w Centralnej Sterylizatorni nie jest pracą znajdującą się w wykazie prac wykonywanych w szczególnych warunkach.

(odpowiedź na pozew – k. 42 – 47)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. R. (1) była zatrudniona w pozwanym (...)w W. w okresie od dnia 1 czerwca 1994 roku do dnia 31 maja 2013 roku - początkowo na podstawie umowy o pracę na czas określony od dnia 1 czerwca 1994 roku do dnia 31 sierpnia 1994 roku, a następnie na podstawie umowy o pracę na czas określony od dnia 1 września 1994 roku do dnia 31 grudnia 1994 roku na stanowisku salowej, zaś od dnia 1 stycznia 1995 roku na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki liczone jak ekwiwalent za urlop wynosiło 2.429,53 zł brutto.

Powódka zatrudniona była od początku swej pracy w pozwanym aż do dnia 30 września 2001 roku na stanowisku salowej, zaś od dnia 1 października 2001 roku do dnia 31 maja 2013 roku na stanowisku dezynfektora.

Stosunek pracy pomiędzy stronami ustalił w wyniku rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem.

(dowód: umowa o pracę z dnia 01.06.1994r. – k. 1 cz. B a/o powódki, umowa o pracę z dnia 1 września 1994 roku – k. 5 cz. B a/o powódki, umowa o pracę na czas nieokreślony – k. 10 cz. B a/o powódki, powierzenie stanowiska dezynfektora – k. 36 cz. B a/o powódki, wypowiedzenie – k. 2 cz. C a/o powódki, zaświadczenie o wynagrodzeniu – k. 53);

Początkowo powódka pracowała w przychodni przyklinicznej do 18 października 1994 roku, następnie od dnia 19 października 1994 roku do dnia 30 czerwca 1998 roku w (...), zaś od dnia 1 lipca 1998 roku została ona przeniesiona do pracy w Centralnej Sterylizacji.

(dowód: zaświadczenie z dnia 05.06.2013r.- k. 13 cz. C a/o powódki, przeniesienie powódki – k. 21 cz. B a/o powódki)

Na stanowisku dezynfektora do obowiązków powódki należało przyjmowanie materiałów do sterylizacji z klinik, zakładów i działów (...), segregacja materiału przewidzianego do sterylizacji: parowej, tlenkiem etylenu, formaldehydem, przygotowanie materiału do sterylizacji: składanie bielizny operacyjnej, pakowanie, zgrzewanie, oznakowanie, obsługa autoklawów parowych, sterylizatorów na tlenek etylenu i formaldehyd, wydawanie sterylnych artykułów poszczególnym odbiorcom, przyjmowanie stłuczki termometrycznej, prowadzenie dokumentacji związanej z przyjmowaniem materiału do sterylizacji, utrzymywanie właściwego stanu porządkowego i sanitarno-epidemiologicznego pomieszczeń oraz urządzeń, przestrzeganie przepisów bhp i ppoż., terminowe i właściwe wykonywanie powierzonych zadań, obowiązków i spraw służbowych, wykonywanie poleceń dyrekcji (...)i przełożonych nie objętych wprost zakresem czynności. Od 13 maja 2009 roku zakres czynności powódki na stanowisku dezynfektora obejmował: dezynfekcję windy czystej i sterylnej, mycie i dezynfekcję wózków transportowych zgodnie z instrukcją, mycie i dezynfekcję dozowników na mydło i płyn dezynfekcyjny, przygotowywanie sterylizatorów do pracy, przywożenie narzędzi, drobnego sprzętu medycznego i materiałów opatrunkowych z (...), przygotowanie materiału do sterylizacji, obsługę sterylizatorów, uzupełnianie materiałów eksploatacyjnych z podręcznego magazynu, zgłaszanie braków tych materiałów, przyjmowanie do sterylizacji materiałów od zleceniodawcy zewnętrznego, zgłaszanie awarii, usterek i koniecznych napraw pielęgniarce koordynującej, bezzwłoczne powiadamianie o wypadkach i ważnych wydarzeniach, dbanie o porządek na stanowisku pracy oraz dbanie o dobre imię (...).

Powódka przy sterylizacji materiałów i narzędzi nie miała kontaktu z materiałami brudnymi po operacji, ponieważ były one myte, dezynfekowane, jeszcze na bloku operacyjnym i w pracowniach, a następnie były wysyłane do Centralnej Sterylizacji, gdzie sterylizowała te materiały za pomocą sterylizatorów z tlenkiem etylenu. Tlenek etylenu znajdował się w zamkniętych nabojach, które były wkładane przez powódkę do sterylizatora, a po ich zużyciu były wkładane do kartonowego pudełka, które zabierał producent. Po sterylizacji powódka wkładała materiały jeszcze do wietrzarki, a następnie rozwoziła je po oddziałach(...). Sterylizatory w okresie pracy powódki były używane 2 – 3 razy dziennie. Wcześniej, do 2006 roku, pracował również sterylizator na formaldehyd, gdzie powódka lub inny pracownik, wkładała butelkę z formaldehydem. Powódka obsługiwała również sterylizator plazmowy, do którego wkładało się specjalne kasety. Kasety te po użyciu były wyrzucane do kosza na śmieci, który był codziennie opróżniany. Do 2008 roku powódka sterylizowała również bieliznę operacyjną. W Centralnej Sterylizacji nie ma strony brudnej, są jedynie strefa czysta i strefa sterylna, jest tam również stosowana wentylacja nawiewu i wywiewu. Materiał do sterylizacji był wkładany po stronie czystej, a wyjmowany po stronie sterylnej. Wszelkie puste naboje po tlenku etylenu, czy butelki po formaldehydzie były zostawiane po stronie czystej. Po sterylizacji materiałów były one następnie rozwożone przez pracowników Centralnej Sterylizacji, w tym przez powódkę, po oddziałach (...), niektóre zaś materiały były pakowane do windy po stronie sterylnej i zwożone na bloki operacyjne. Zarówno na czystej stronie jak i na stronie sterylnej były również włączane lampy bakteriobójcze – były one włączone przez około 15-20 minut przed pracą i na zakończenie pracy.

(dowód: zakres czynności – k. 34 cz. B a/o powódki, zakres czynności i odpowiedzialności i uprawnień – k. 57 cz. B a/o powódki, zeznania świadka B. P. – k. 316 verte – 319 verte, zeznania świadka E. U. – k. 233 verte – 234 i k. 309 verte – 310, zeznania świadka Z. K. – k. 319 verte – 320 i k. 330 verte – 332, zeznania świadka H. S. – k. 332 verte – 334 i protokół rozprawy z dnia 01.12.2015r. od 00:03:29 do 00:13:40, zeznania biegłego M. A. zeznania powódki - rozprawa dnia 13.10.2016 r)

W pozwanym (...)w W. funkcjonował wykaz stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. W wykazie tym nie było ani stanowiska pracy salowa, ani stanowiska pracy dezynfektor. Wykaz stanowisk bazował na stanowiskach pracy wskazanych w dziale XII wykazu A z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Podczas pracy powódki w Centralnej Sterylizatorni przeprowadzane były okresowe badania zawartości substancji toksycznych i pyłów w powietrzu, a także badania poziomu hałasu. Badania te były przeprowadzane przez (...)w W. (później (...)w W.). Jedynie badania przeprowadzone w marcu 2000 roku wykazały przekroczenie dopuszczalnych poziomów pyłów w powietrzu, jednak już kolejne badania z sierpnia 2000 roku wykazały, że zawartość pyłów była poniżej dopuszczalnych norm.

(dowód: zarządzenie nr 45 dyrektora (...)z dnia 29.12.2009r. – k. 54 – 56, zarządzenie nr 2 dyrektora (...)z dnia 27.01.2010r. – k. 57 – 59, dokumentacja z (...) w W. – k. 250 – 304, zeznania świadka M. R. (2) – k. 310 – 311 verte)

Pozwany wydał powódce dnia 31 maja 2013 roku świadectwo pracy, w którym w pkt 2 wskazał, że powódka wykonywała w okresie od 01.06.1994 do 30.09.2001 pracę na stanowisku salowej, a w okresie od 01.10.2001 do 31.05.2013 – na stanowisku dezynfektora. Z kolei w pkt 4 ppkt 8 tego świadectwa pracy pracodawca wpisał w rubryce „wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze” słowa „nie dotyczy”.

Pismem z dnia 3 czerwca 2013 roku powódka zwróciła się z wnioskiem o sprostowanie świadectwa pracy w pkt 2 poprzez wpisanie, iż wykonywała ona pracę w Centralnej Sterylizatorni w okresie od 01.04.1998 do 31.05.2013 oraz w pkt 4 poprzez rozbitcie ilości dni urlopu wykorzystanego oraz ilości dni urlopu zapłaconego. W odpowiedzi na pismo powódki pozwany odmówił sprostowania wydanego jej świadectwa pracy.

(dowód: świadectwo pracy – k. 9 cz. C a/o powódki, wniosek o sprostowanie świadectwa pracy – k. 10 cz. C a/o powódki, odpowiedź pozwanego na wniosek o sprostowanie świadectwa pracy – k. 12 cz. C a/o powódki)

Powódka jest osobą niepełnosprawną na stałe o stopniu lekkim od dnia 24 kwietnia 2012 roku, z symbolem niepełnosprawności 05-R – upośledzenie narządu ruchu. Orzeczeniem Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. z dnia 27 czerwca 2013 roku dodatkowo orzeczono niepełnosprawność powódki w stopniu umiarkowanym na okres od 16 maja 2013 roku do 30 czerwca 2014 roku z symbolami niepełnosprawności 07-S – choroby układu oddechowego i krążenia, 05-R - upośledzenie narządu ruchu oraz 11-I - inne, w tym schorzenia: endokrynologiczne, metaboliczne, zaburzenia enzymatyczne, choroby zakaźne odzwierzęce, zeszpecenia, choroby układu krwiotwórczego.

(dowód: orzeczenia PZON z dnia 27.06.2013r. i z dnia 17.05.2012r. – k. 77 – 78).

W środowisku pracy, na stanowisku pracy powódki występowały czynniki szkodliwe i uciążliwe dla zdrowia, natomiast nie była to praca wykonywana w szczególnych warunkach. Powódka wykonywała prace dezynfekujące w przeciętnym dobowym wymiarze czasu nie większym niż 50 %.

Powódka nie wykonywała pracy o jakiej mowa w poz. 6 działu XIV , wykazu A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

dowód opinia biegłego M. A. k.346-371, opinia biegłego M. P. k. 445-483, opinia uzupełniająca - rozprawa z dnia 26 września 2017 r

Okoliczności faktyczne w sprawie, w zakresie istotnym i wystarczającym dla jej rozstrzygnięcia w rozumieniu art. 227 k.p.c., wynikały z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania, zeznań świadków oraz opinii biegłych.

Dokumenty zebrane w sprawie zostały przez Sąd uznane za wiarygodne, bowiem ich treść i autentyczność nie budziły wątpliwości i nie były kwestionowane przez strony. Jedynie świadectwo pracy – w zakresie odnoszącym się do zapisu z pkt 4 ppkt 8 – było pomiędzy stronami sporne.

Zeznania świadków są jasne, logiczne i przekonujące. Ich treść nie zawiera wewnętrznych sprzeczności i cechuje się koherencją. Nadto zeznania świadków wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, tworząc spójną i logiczną całość. Brak jest podstaw do deprecjonowania wiarygodności i mocy dowodowej zeznań świadków.

Sąd również uznał za wiarygodne zeznania powódki co do rodzaju czynności, które wykonywała, aczkolwiek sąd nie podzielił stanowiska, że pracowała ona w warunkach określonych w 6 działu XIV , wykazu A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Ocena powódki pozostaje w sprzeczności z opiniami biegłych które sąd uznał za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest roszczenie powódki dotyczące sprostowania wydanego jej przez pracodawcę świadectwa pracy.

Zgodnie z art. 97 § 2¹ KP pracownik może w ciągu 7 dni od otrzymania świadectwa pracy wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa. W razie nieuwzględnienia wniosku pracownikowi przysługuje, w ciągu 7 dni od zawiadomienia o odmowie sprostowania świadectwa pracy, prawo wystąpienia z żądaniem jego sprostowania do sądu pracy. Jak wynika z ustaleń poczynionych przez Sąd powódka złożyła wniosek o sprostowanie świadectwa pracy dnia 3 czerwca 2013 roku, pozwany odmówił zaś sprostowania tego świadectwa pismem z dnia 5 czerwca 2013 roku,

które zostało przez powódkę odebrane dnia 17 czerwca 2013 roku. Powódka złożyła pozew w niniejszej sprawie dnia 24 czerwca 2013 roku, a więc w terminie 7-dniowym wynikającym z art. 97 § 2¹ KP.

Świadczenie pracy nie zawiera w swej treści elementów ocennych, a jedynie fakty dotyczące stosunku pracy. Wszystkie stwierdzenia pracodawcy zamieszczone w świadectwie pracy są oświadczeniami wiedzy, zatem zawarte w nim oświadczenie pracodawcy nie tworzy samo przez się praw podmiotowych ani ich nie pozbawia. W świadectwie pracy nie można umieszczać innych informacji, niż określone przepisami prawa pracy. Świadczenie pracy jest dokumentem prywatnym, a nie urzędowym. Stanowi ono dowód tego, że osoba która je podpisała złożyła w imieniu pracodawcy zawarte w nim oświadczenie - art. 245 kpc. (wyrok SA w Warszawie z dnia 25 listopada 1997 roku, III AUa 897/97, OSP 1998, Nr 1 poz. 4)

Zauważyć trzeba, iż pracownik może prowadzić dowody przeciwko treści świadectwa, a także udowadniać innymi środkami dowodowymi niż świadectwo okoliczności, które powinny być objęte treścią świadectwa. (wyrok SN z dnia 17 maja 1996 roku, I PRN 40/96, Prok. i Pr. 1996, Nr 10, s.58, uzasadnienie uchwały SN z dnia 28 września 1999 roku, III PZP 15/90, OSNCP 1991, Nr 4, poz. 45, wyrok SN z dnia 17 listopada 1997 roku, II UKN 309/97, OSNAPiUS 1998, Nr 17, poz. 518)

Sąd miał na uwadze, iż pozwem złożonym w niniejszej sprawie powódka wносиła o sprostowanie świadectwa pracy poprzez zamieszczenie w nim informacji o wykonywaniu przez nią pracy w szczególnych warunkach, a mianowicie na wykonywaniu czynności dezynfektora w okresie od 1 kwietnia 1998 roku do 31 maja 2013 roku w ramach pracy na stanowisku salowej w okresie od 1 kwietnia 1998 roku do 30 września 2001 roku w sterylizacji i na stanowisku dezynfektora w okresie od 1 października 2001 roku do 31 maja 2013 roku w Centralnej Sterylizatorni. Z kolei we wniosku o sprostowanie świadectwa pracy skierowanym do pracodawcy dnia 3 czerwca 2013 roku powódka wносиła o sprostowanie poprzez wskazanie okresu, w jakim pracowała w Centralnej Sterylizatorni oraz poprzez rozbitcie dni urlopu na urlop wykorzystany i urlop, za który otrzymała ona ekwiwalent. Powódka nie wносиła do pracodawcy o wskazanie, że wykonywała pracę w warunkach szczególnych. Wobec tego należy uznać, iż w zakresie wniosku powódki o sprostowanie świadectwa pracy poprzez wskazanie w nim, że wykonywała ona w danym okresie pracę w warunkach szczególnych powódka nie wyczerpała drogi odwoławczej wskazanej w art. 97 § 2¹ KP. W ocenie Sądu jednak sam fakt braku skierowania do pracodawcy wniosku o sprostowanie świadectwa pracy w tym zakresie nie przesądza automatycznie o niemożności dochodzenia sprostowania świadectwa przed sądem. Sąd podziela w tym przedmiocie pogląd doktryny, zgodnie z którym obowiązek wystąpienia z takim wnioskiem ma charakter instrukcyjny (porządkowy), a nie jest warunkiem otwarcia drogi sądowej do dochodzenia sprostowania świadectwa, wobec czego mimo niewystąpienia przez pracownika do pracodawcy z wnioskiem o sprostowanie świadectwa sąd powinien rozpoznać istotę sprawy (tak też: E. Manowska, Komentarz aktualizowany art. 97 Kodeksu pracy, LEX/2016). Sąd przeanalizował więc merytorycznie w niniejszej sprawie roszczenie powódki w przedmiocie sprostowania wydanego jej świadectwa pracy.

Warto zauważyć, że zgodnie z §1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 maja 1996 roku w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i prostowania (Dz. U. z 1996r., Nr 60, poz. 282, ze zm.) w świadectwie pracy, oprócz informacji określonych w art. 97 § 2 KP, zamieszcza się informacje niezbędne do ustalenia uprawnień ze stosunku pracy i uprawnień z ubezpieczenia społecznego, dotyczące m. in. okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Załącznik do rozporządzenia zawierający wzór świadectwa pracy wskazuje zaś, że w pkt 4 ppkt 8 świadectwa pracy powinna znaleźć się informacja o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach wraz z podaniem okresu wykonywania tej pracy, jej rodzaju oraz zajmowanego przez pracownika stanowiska.

W toku postępowania powódka argumentowała, że w rzeczywistości wykonywała od dnia 1 kwietnia 1998 roku do 31 maja 2013 roku pracę w warunkach szczególnych w Centralnej Sterylizatorni. Z ustaleń poczynionych przez Sąd wynika, że powódka pracowała w Centralnej Sterylizatorni od 1 lipca 1998 roku aż do zakończenia pracy. Powódka początkowo pracowała na stanowisku salowej, później na stanowisku dezynfektora. Sąd ustalił, że zarówno w okresie pracy na stanowisku salowej jak i na stanowisku dezynfektora praca powódki wyglądała tak samo i

polegała na zwożeniu materiałów z Instytutu do Centralnej Sterylizatorni, obsłudze sterylizatorów, rozwożeniu czystych materiałów oraz na sprzątaniu i myciu Centralnej Sterylizatorni i wózków i wind używanych do rozwożenia materiałów.

W tym miejscu należy wskazać, iż wykaz stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach zawiera załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43, ze zm.). Zgodnie z wykazem A dotyczącym prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, a konkretnie jego działem XII odnoszącym się do prac w służbie zdrowia i opiece społecznej, takimi pracami są:

- prace na oddziałach: intensywnej opieki medycznej, anestezjologii, psychiatrycznych i odwykowych, onkologicznych, leczenia oparzeń oraz ostrych zatruc w bezpośrednim kontakcie z pacjentami,
- prace w zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych oraz prace lekarzy stomatologów,
- prace w prosektoriach i zakładach anatomopatologicznych, histopatologicznych i medycyny sądowej,
- prace w zespołach pomocy doraźnej pogotowia ratunkowego oraz medycznego ratownictwa górniczego,
- prace w domach pomocy społecznej dla nieuleczalnie i przewlekle chorych, umysłowo upośledzonych dorosłych i umysłowo niedorozwiniętych dzieci,
- prace przy pobieraniu prób i pomiarach w warunkach i na stanowiskach pracy szkodliwych dla zdrowia, wykonywane przez personel stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz laboratoriów środowiskowych.

Powódka nie wykonywała żadnej z wymienionych w dziale XII wykazu A prac, co nie było również przez nią kwestionowane w toku niniejszego postępowania. Powódka argumentowała jednak, że jej praca w istocie spełniała warunki do uznania jej za pracę wskazaną w wykazie A dziale XIV („Prace różne”) pod nr 6 – prace ekip dezynfekcyjnych, dezynsekcyjnych i deratyzacyjnych. W toku postępowania Sąd przeanalizował cały zebrany stan faktyczny i dopuścił dowód z opinii biegłych posiadających wiadomości specjalne, którzy badali czy rzeczywiście czynności wykonywane przez powódkę w ramach jej pracy w Centralnej Sterylizatorni mogą zostać uznane za pracę wykonywaną w ramach ekipy dezynfekcyjnej. Biegły specjalista z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy M. A. i biegły M. P. w zwięzłej i fachowej opinii przedstawili, że nie sposób uznać, iż praca wykonywana przez powódkę była pracą w warunkach szczególnych wskazaną w wykazie A dziale XIV pozycja nr 6. Sąd uznał w tym zakresie opinię biegłych za wiarygodną, przekonująca jest bowiem argumentacja biegłych, którzy nacisk położyli na fakt, że w Centralnej Sterylizatorni nie było tzw. strony brudnej, co oznacza, że w rzeczywistości powódka miała do czynienia z materiałami z oddziałów i sal operacyjnych, które to materiały zostały wcześniej umyte, zaś powódka miała się zająć ich sterylizacją. Nie miała ona więc kontaktu z zanieczyszczonym materiałem pochodzącym prosto z sali zabiegowej. Materiał który trafiał do powódki był już wstępnie zdezynfekowany. Dodatkowo biegły J. P. podkreślił, że powódka wykonywała prace dezynfekcyjne w przeciętnym dobowym wymiarze czasu pracy nie większym niż 50%. Powódka w toku postępowania podnosiła również, że musiała mieć kontakt ze środkami czystości, których używała do przemywania ścian, blatów, a także wózków i windy do przewożenia materiałów szpitalnych. Niemniej jednak samo używanie środków czystości nie może przemawiać za uznaniem pracy powódki za pracę w warunkach szczególnych, gdyż takie same obowiązki w zakresie utrzymywania czystości mają salowe na innych oddziałach.

Reasumując Sąd przyjął, za biegłymi z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, że powódka nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach. Tym samym oddaleniu podlega jej powództwo o sprostowanie świadectwa pracy, gdyż nie ma podstaw, aby pracodawca wpisywał w treści świadectwa informację o wykonywaniu przez powódkę pracy w warunkach szczególnych, gdy w rzeczywistości takiej pracy powódka nie wykonywała.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

W kwestii kosztów postępowania Sąd orzekł na podst. art. 98 KPC oraz regulacji z § 11 ust 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 roku, poz. 490, ze zm.) i zasądził kwotę 60 złotych. Sąd nie uznał, aby w sprawie zachodziły okoliczności szczególnie uzasadnione, które przemawiałyby za zasadnością i koniecznością obciążenia powódki wydatkami poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa, a więc wydatkami związanymi z wynagrodzeniem biegłych, stąd też Sąd zdecydował się przejąć wydatki poniesione tymczasowo w toku postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

ZARZĄDZENIE

(...)